

Vegyes tartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.	Előfizetési feltételek: Egész évre . . . . . 6 ft. Félévre . . . . . 3 ft. Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.	Hirdetések díjai: a háromhasabos petitors első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kinestári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.
A szerkesztő lakása: „Pestvárosánál” 6-ik szám alatt.	Hirdetések és melléletek — utóbbiak a kinestári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvételnek a kiadóhivatalban. Kértek az ígatási díjakat az ígatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.	Kiadóhivatal: Pletz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskerekben, hova az előfizetési pénzek és ígatási díjak küldendők.

Nagy-Becskerek, decz. 5-én.

Ha azt kérdeznék valaki tőlem, hogy „kivel foglalkozik mainapság legtöbbet az ország közvéleménye”, — azt kellene reá felelnem, hogy gróf Andrássyval.

Azt hiszem, igazat mondtam. Andrássy hazánk politikájának irányítóje. Utána néz mindenki, hogy merre fordul és mit mutat, — s nyilatkozataiból vélik kiolvasni — a békét, — vagy „háborút”.

Andrássy a német delegatiók előtt már nyilatkozott, politikáját védelmezte, és pedig úgy, — hogy ellenei is elismerték hivatottságát és előrelátását.

Andrássy nem tett úgy, mint I. Napoleon, midőn egy osztrák főherceg előtt, kit alkudozni küldtek a hadisten sátorába, s ki éppen reggelizett, s midőn az osztrák főhercegtől azt hallotta volna, hogy Ausztria még feltételeket merne elébe szabni, a kezében lévő csészét földhöz vágva mondá: „Igy fogom összetörni Ausztriát, ha úgy nem tesznek, a mint parancsolom!”

Ez a csésze most véletlenül Anglia és Magyarország kezébe került, mely hasonlóan azt mondhatja a muszkának: „Igy töröm darabokra a muszka birodalmat, ha nem teljesíti a berlini congressus pontozatait!”

Andrássy nem követte adott nyilatkozatában I. Napoleon haragját. Mérsékelt, sőt engesztelőleg beszélt ellenükről — a muszkáról; pedig az osztrák-magyar politika oly kedvező helyzetbe hozta politikánkat, hogy a fentebbi csészéhez hasonló kifejezést talán külügy-ministerünk is kockáztathatott volna.

Mert tekintünk csak egy kissé végig a helyzetben. A hidegtől kirázott, cholera és typhustól gondviselésbe vett pénztelen muszka hadsereg ott áll most Konstantinápoly falai előtt, hol a törökök vendégszeretete ugyancsak sáncozolja a bejárást, míg háta megelt a rumeliai mozlimek kezdenek rendezni tüzijátékokat, melyre azonban nekik még csak visszánézni is bajos, mert ha úgy nem járnának is, mint Lóth egykoron, de a míg hátra néznének, e hátranézést felhasználva a török, igen veszedelmesen pofon teremthetné őket. — Hátra tehát nem nézhet, előre nem mehet, hanem várnia kell, amint a tűz szépen és szépen tovább terjed.

És próbálja csak meg el nem fogadni a berlini congressus feltételeit, akkor bizony törni fog a „csésze” és az egész hadsereg meg van fogva, nem kell még

a törökhöz csak 100 ezer anglus és tüzes Rumelián keresztül megverik a hadseregek a rückwärts-marschot Oláhország felé. Ott pedig az oláh hadsereghez éppen elegendő lesz 100 ezer honvéd, hogy a futó hősöket lefegyverezze és Muszkaországban „vált, nincs” hadserege. És most már tessék ezzel a „nincs” hadsereggel levérni a belső rebellucziót. Lehetne-e már ennél szebben kigondolni a dolgot? pedig a mint a körülmények ma állnak, más egyebet kigondolni nem is lehet.

A külügyi befolyás jelenleg tökéletesen magyar kézben van, ezt lehet tagadni félrebeszélésből, lehet tagadni az Andrássy és Tisza népszerűségét földre rántani akaró igazságtalan ellenszemből, ámde józan gondolkodás és igazságszeretet nem tagadhatja el.

És minek köszönhetjük leginkább, hogy a külföldi befolyás terén, amely téren nemzeti létünk jövőjének lobogója van letűzve, most ezen lobogó lóbog; minek köszönhetjük, hogy a muszka befolyást magunk alá gyűrve, egy roppant horderejű kérdéssel kezünkbe adták az ügyek intézésének gyeplőjét? Minek köszönhetjük, hogy minden veszélyt, mely hazánkat már-már elnyeléssel fenyegette, tehetetlenné tettünk, minek köszönhetjük mindezt? amint bécsi levelezőnk tegnapi levelében jelzé, az általunk annyira rágalmozott és annyira átkozott bank- és váumügyi kiegyezésnek.

Ez nyerte meg a felség bizalmát annyira, hogy magát a muszkapárt karjai közül kiragadva, azon szolgálatért, melyet Magyarország az ősszibirodalom érdekében tett, cseréül adta a külügyi politika vezetését. Cseréül adta, mert belátta ő felsége, miként Magyarország nem tud oly nyomorult lenni, hogy akkor, mikor ő felsége birodalmának békés összetartásáról van szó, az áldozattól visszariadjon.

Áldozatot hoztunk az igaz, de ez áldozat im már is kezd megteremni gyümölcsét, mert a fejedelem látja, hogy az, aki a birodalmi egység érdekét leginkább szem előtt tartja, az nem az, akire eddig a dynastia támaszkodott, nem az, akiért birodalma többi országainak jólétét föláldozá, akikben bizott, akikről remélt, hanem Magyarország. Hódolatunk és jóakarataink zálogát mi tettük először ő felsége elé s a birodalom másik fele még most is visszautasítja azt, most már egész bizonyossággal várhatjuk, hogy a király támogatása a mi részünkön leend. Áldozat nélkül nem lehet elérni

semmiféle vívmányt s ha valóban be fog következni Oroszország megaláztatása, a török birodalom fennmaradása és nemzeti létérdekeink megóvása s ha ez vívmány, tehát egyedül azon áldozatnak köszönhetjük, melyet Bosznia és Hercegovina megszállásával hoztunk vala.

Nagy-Becskerek, december 5-én.

— **Az országgyűlési szabadelvű párt** decz. 1-én d. u. 6 órakor tartott értekezletét Szontagh Pál elnök megnyitván, bejelenté Szjábély Gyulának a pártból kiléptét. Tudomásul szolgá.

Ezután a miniszerelnök eladja Irányinak a berlini szerződés napirendre tűzéséről szóló indítványára vonatkozólag előterjesztendő nyilatkozatát, mely szerint nem tartja indokoltnak ez időszert a berlini szerződés napirendre tűzését. Az értekezlet, — Csernátony és Zsedényi felszólalása után — a nyilatkozatot helyeslő tudomásul vette.

Ezután előadta ugyancsak a miniszerelnök a hozzá intézett interpellációkra, névszerint Szalay Imrénének a katonai kegytelenségek, — Ráth Károlynak a kereskedelmi szerződés — és Csator Zsigmondnak a kőányai téglavásárlás tárgyában tett interpellációkra adandó választát; melyeket az értekezlet szintén helyeslőleg tudomásul vett, s ezzel a tanácskozás véget ért.

— **A közös költségvetés tárgyalása** a magyar delegatióban decz. 2-án d. u. 5 órakor tartandó nyilvános ülésen vette kezdetét. Előbb a pénzügyi, azután a zárszámadási s erre a tengerészeti albizottság jelentése tárgyalatott.

— **A magyar országgyűlés** ezuttal a Horvátországgal létesítendő pénzügyi kiegyezés revisiójára nem fog regnikoláris bizottságot kiküldeni, mivel a kormány részéről a fennálló eziratti törvények egy évre való meghosszabbítására vonatkozó javaslat fog az országgyűlés elé terjesztetni. (B. Cor.)

— **A véderőre** vonatkozó törvénynek egy évre való ideiglenes meghosszabbításáról szóló törvényjavaslat már kész, de csak az alakulandó új kormány által fog gyors elintézés végett az országgyűlés elé terjesztetni. (B. C.)

— **Az egyes szakminiszteriumok** 1879-re szóló költségvetési előirányzatai már hónapok óta össze vannak állítva s a pénzügyminiszteriumban fekszenek. — Miatán azonban Széll pénzügyminiszter, végelesen nem szerkeszthette meg az egész budgetet, az 1879-iki költségvetési előirányzat az idén még akkor sem fog az országgyűlés elé terjesztetni, ha új cabinet alakul is; hanem a kormány az idei költségvetés alapján csak több havi indemnitást fog kérni s az 1879-re szóló előirányzatot csak később terjeszti be.

— **Az osztrák-magyar bank** főtanácsa által tett hármias javaslat alapján a magyar pénzügyminiszter Fest Imre urat terjesztette fel kinevezetésére a korona elé. Ő felsége legmagasabb elhatározása ez ügyben néhány nap alatt várható.

— **Matlekovics minisztertanácsos** ur decz. 1-én utazott el Berlinbe, ott a német kormányval a kereskedelmi szerződés iránt való tárgyalásokat folytatandó. Ausztriát ugyanott Bazant miniszteri tanácsos fogja képviselni. A tanácskozások csak néhány napig fognak tartani s monarchiánk megbízottai a létrejövő megállapodásokat ad referendum vevén, ismét hazajönnék, hogy kormányaink jelentést tegyenek azok iránt.

Arany lakadalom Gyéren.

Öszintén megvallva, midőn a lefolyt ünnepély leírásához fogok, — kissé remegek —

miután érzem gyengeségemet s tudom, hogy nem bírok oly ügyes tollal, hogy a lefolyt nagyszerű családi ünnepélyt oly hiven és meghatóan birjam ecsetelni, mint ahogy az lefolyt; s azért előre is bocsánatot kérek a jelenvoltaktól, ha a leírásban netalán nem találják fel azt, amit keresnek, t. i. a virágos irályt.

Idősb hobbai Gyertyánffy János és családjának tagjai sokkal ismertebb egyének a megyében, minthogy azok ismertetését szükségesnek látánk. Ki ne ismerné, vagy legalább ne hallotta volna híret is Gyertyánffy János patriarcalis házában, hol a régi magyar vendégszeretet honol, s ahol nem lát az idegen vendég a család egyes tagjai között mást mint nyílt szívet, ritka testvéri szeretetet és összetartást, szóval: aki családi boldogságot óhajt és annak mintá képet látni akarja, az ránduljon ki Gyérré, s azt ott egész pompájában látni fogja. — Nagy karos székben a család feje foglal helyet, mellette a jóság, hűség és szeretet példányképe, kedves neje, körülötte gyermekei, unokái és dédunokái, — ez a mindennapi látvány a család régi kastélyában.

A ház ajtaja felett méltán lehetne e felirat: „A boldogság, megelégedés és szeretet tanyája.”

S így az előzményeket előre bocsátva, nem csoda, ha az arany lakadalmon megjelent vendégek oly családi jelenetnek voltak tanui, a melyet soha — vagy legalább igen kevések — volt szerencséje láthatni.

A megjelent díszes vendégkoszoru együtt örült és együtt sirt a család tagjaival.

Az öreg úr kitűnő hangulatban volt, sokot vig kedélyt ma sem hagyta el. Dániel Pál, országgyűlési képviselő, a kedves öreg egyik szeretett veje, jó szivarokkal és tobákkal lepte meg az öreg urat. A figyelmet megköszönve, később ezt válaszolá vejenek: „Tudod-e Pali, hogy én most azon töröm a fejemet, hogy mit adjak én neked viszonzásul akkor, ha te fogod tartani arany menyegződet.” Ily kedélyvel, mint az öreg úr bír, bizony nem tartozna kijelentése a lehetlenségek közé.

Az ünnepély november 24-én ment véghez családi kastélyokban Gyéren. Az épület nagy terme templommá volt átalakítva, melyre az előleges engedélyt ő excellentiája Bonnaz Sándor püspök úr azon indokból adta meg, mert az arany lakadalmat ülő Gyertyánffy János úr lábajja miatt, — lakását el nem hagyhatja.

Már 10 óra tájban megteltek a kastély termei a tisztelgők seregével, melyek között a család tagjai, u. m.: gyermekei, unokái, dédunokái adták ki a nagyszámot. Mintegy fél egykor kezdődött a szertartás, melyet Lászlóffy László offszencizai plébános egy igen szép beszéddel nyitott meg. — Ez után csendes mise következett, melyet Bester János, dolláci plébános, Nagy Pal és Lászlóffy László plébánosok segédlete mellett mondott el. — Ezt ismét Nagy Pal plébános által német beszéde követte, s befejezésül a jubiláltak vették az áldást. E jelenet oly hatással volt a jelenvoltakra, hogy nem volt szem, a mely nem könyezett volna.

Délutáni 2 órakor pazar fényvel (és

TÁRCSA.

Trics-tracs thea mellett.

(Folytatás.)

— No tudjátok, az ilyet nem szeretem tovább adni. Higyjétek el édesim, hogy én annyira szeretem a kis Esztkét, hogy nem is bízhatom, hogy a rozsz nyelvek gyanuja illőleg rágalmozása igaz legyen, ámbár őszintén meg kell vallanom, hogy én megbízható szájból tudom.

A házi kisasszony éneke a szomszéd szobából oly meghatóan szólt. A „haldokló leány” dalát énekelte . . .

— Tudod mit, édesim, — mondá Sovándiné, mialatt fekete haját kissé hátra simitá — nem adjuk ám mi tovább!

— Igen kérlek, édesim, aztán magunk között maradjon ám! Hát tudjátok, azt hallottam, hogy Esztké Andorral belső viszonyban volna!

A társaság mint egy varázsütésre összeszenézett. Némelyik a fejét rázta.

— Pletykáinké majdnem sértő gunynyal mondá: De már ez több a semminél. Rágalmozni vajmi könnyű, de hol marad a bizonyítás?

— Én nem tudom, — mondá a háziasszony, — én előre kijelenttem, hogy mosom kezeimet!

Ez alatt a fiatalok kijöttek a teremből, a társalgás más fordulatot vett.

Néhány nap mulva Szelesék is megérkeztek kirándulásukból.

Az ismerősek, jó barátok szívélyesek voltak irányukban az első találkozáskor, de még is, mintha a szívélyesség nem volna őszinte, mintha valami tartózkodókká tenné őket. Különösen Esztké barátinói változtak meg. Nem szívesen társalognak vele, kerültek, a hol csak lehetett. Esztké, sehoggy sem birta felfogni, hogy mi oka lehet e változásnak? A vig kedélyű leány egy ideig ellentállt az árnyak, s noha még semmit sem tudott, s még is a szíve körül, mintha valami nyomást érezne.

Igen természetes, hogy a kit az asszonyok kávézás közben nyelvre vesznek, az több, mintha a világ minden lapja hirbe hozná.

A dolog tehát nem maradhatott titokban Szelesék előtt sem. Az anya sirva és mély fájdalommal vette elő leányát, hogy mily szégyent hozott családjukra.

— Édes anyám! a mit az emberek beszélnek, az nem igaz! — mondá Esztké pirult arczzal.

— Te rozsz leány vagy! meggyaláztad magadat, szégyent hoztál szüleid fejére.

Ártatlanul gyanúsítanak! s a szegény leány szemében köny ragyogott; de ez a köny mintha „száraz” lett volna, e percztől mindig ott volt a szemében s az előbb még piros arcz, hirtelen halvány lett.

Halványiné löre talált. Irigyelte Esztké szerencsését s azt hitte, hogy gyanúsításával megrontva Esztké boldogságát, saját leányának sikerül gazdag vőlegényt szerezni.

Alig mult el pár hét, hogy a gyanúsításról Esztké szívet megbeszéék; a gyenge virág elhervadt, nincs, kinek virítson, jobb lesz neki ott, hol a gyanúsítás már nem bánthatja.

Széggyében, bánatában hervadt, sorvadt, s már a következő tavasz a földben talála.

Virág fakadt szívéből. Szegény Andor e virággal enyhíté szíve bánatát.

Ez elbeszélés földig sujtott. Előtte láttam azon nőt, ki czéljai eléréseért feláldozott egy ártatlan anygalt.

Gyermek koromtól fogva nem közönséges jeleit mutattam a szenvedélyességnek s érzékenységnek. Bizonyos személyek vonzóttak, mások vissza taszítottak; mind ezt érvek, okok nélkül. — Szerencsétlenségemre nem azok voltak mindig legméltóbbak bizalmamra és szeretetemre, kiknek elsőbbséget adtam.

Mondtam már, hogy érzékenységgel is birtam s mindjárt itt hozzá teszem, hogy ezen annyira irigyelt tulajdonságból kellett további életem szerencsétlenségének származnia. A legjelentéktelenebbeknek látszó dolgok rám nézve rögtön aggasztó arányban nőttek, mihelyest azok az érzelmek világában történtek.

Atyám szemöldeinek összeránczolása az előtt sirva tudott fakasztani; egy szigorú szó barátaim részéről elspaszott. Egy jó akaró szó gyakran elég volt arra, hogy oly munkára vállalkozzam, mely egészségemet veszélyeztethet.

Ellenben a gáncs, bármí csekély lett legyen is, bánatot okozott nekem, ha közönyösséggel találkoztam; oly szívben, melyet érdemesnek ítéltm arra, hogy az enyimmel rokonszenvezen.

A hallottak kétségbe ejtettek. Sajnáltam a becsületes családot, sajnáltam a kedves Esztkét.

Jobb kezemem égető fájdalmat éreztem. Felbredék. S a kandalló pattogó tűzének szikráiból egyik jobb kezemre esett, ez égett úgy.

Asztalkámon a thea egészen kihült. Csak a kandallóban lobogott még a tűz.

Előtte inasom állott.

— Uram! nem szándékszik még lenyugodni?

— Hány óra?

— Most mult fél egyre! Örömmel keltem fel a kerevetről s őszintén megvallva, sokért nem adtam, hogy az egész trics-tracs csak álom volt.

(Vége az első résznek.)

azt hiszem, hogy minden gourman inyére) rendezett ebéd volt, melynek az első poharat a jubilat Jánosbátyánk emelte fel, élteve gyermekeit, unokáit és dédunokáit. Utánna Dániel Pál szólalt fel, engedelmét kérve a nagy közönségtől, hogy rekedtsége miatt érzelmet helyette írásból Józsi fia fogja leolvasni, ami körülbelül ezt foglalta magában:

„Nem fogjátok szerénytelenségnek venni, sőt bir tán némi jogosultsággal, ha arany menyegzőtök örömmünnepe én emelem az első poharat; én, ki az első rózsát tüstem kebleme családok rózsás kertjéből, kinek gyermekeiben láttatok első unokáitokat, és kinek unokáiban lettek először dédszülékké, és látjátok magatokat már a jövő században is képviselve.“

„E pohár az öröm és hála pohara. — Az öröm pohara, hogy együtt láthatjuk széttagozott családokat tagjait, kik messze földről jöttek össze, hogy velünk dicsőítsék e mai nagy napot.“

„Az öröm pohara, hogy miként üdvözlőnk születésekor láttuk a napkeleti királyokat megjönni ajándékaikkal, úgy látjuk ma nem csak a megye és nemcsak az ország különböző vidékeiről, hanem a monarchia lajthantuli részéből is, tisztelőitök egy oly nagy sokaságát, hogy azok befogadására immár tágas házatok is alig elégséges.“

„A tisztelők e sokasága tanuja akart lenni e mai családi ünnepélynek és ehhez joga van.“

„Mert ti nem vagytok egyedül a családe, a ti erényeitek hirté messze tulszárnyalta a család, a megye, sőt az ország határait is.“

„A ki tehát hisz az erényben és az előtt tisztelettel meghajlik, joga volt az örömnapiak tanuja lenni.“

„E pohár az öröm pohara és egyszersmind hála pohár az egek Mindenható Urához.“

„Hálát adunk a Mindenhatóknak, hogy a mi családunkat ajándékozta meg e ritka halandóknak jutott ünnepélyvel.“

„Hálát adunk a Mindenhatóknak, hogy benneteket nekünk jó erőben és türethető egészségben megtartott.“

„Hálát adunk a Mindenhatóknak, hogy a családi és polgári élet oly mintaképet állította bennetek előtt, hogy megtanulhassuk: miként kelljen a hazának derék leányokat és jó fiaikat nevelni; és végre azon buzgó imát intézzük a Mindenhatóhoz: tartsa meg drága életeket még sokáig családokat és tisztelőitök öröme.“

E beszéd nagy éljenekkel fogadtatván; utánna Thurn-Taxis Egon herceg emelt poharat, magyar nyelven kívánt jól, boldogságot és meglepetést az ünnepelt számára. — Csávossy Béla képviselő egy gyönyörű beszédben fejezte ki tiszteletét és ragaszkodását; a beszéd általános tetszést aratott. — Vécsey István, a család köztisztelői tagja, könyvelt szemekkel beszélt az öregekhez. A szép beszéd, melyet tőle már minden alkalommal megszoktunk, gyújtó hatást csinált; maga az öreg úr is reá gyujtott, — nem a pipára, — de a sírásra.

Most következett a meglepetések legnagyobbika: egy unoka, a kis Laczika, a többi unokák nevében köszöntötte fel nagypapját. Egy angyali szépségű, 6 éves kis szőke fucska. Előadása bármely nagy embernek dicséretére vált volna. — Utánna meg két kis unoka szólott: Jenő és Andor, ugyanazon hatással és előadással. Midőn a piczi gyermekek elvégezték beszédjüket, a hatás oly nagy volt, hogy a vendégkoszoru csókokkal halmozta el őket.

Szóltak még ifj. Vécsey István a nagy unokák nevében, szintén hatással. Az ebédnek 4 órakor lett vége; a pezsgő és a jó kedély a fiatságot annyira felvillanyozta, hogy — tánczra perdtültek, és pedig oly kitartóan, hogy annak csak a másnap reggeli 8 óra vetett véget.

Az ünnepélynek következő családtagok vettek részt:

Gyermekei: Emma, férjezett Dániel Palné, négy fiával; László nejevel és három gyermekével; Malvin, férjezett Turgatner Mórné, két leányával; Lóri, férjezett Vécsey Istvánné, három gyermekével; Marcsa, férj. Dániel Bélané férjével és két leányával; Gabriella, báró Gussich Alajos özvegye leányával; János nejevel és két fiával; Feri, királyi járásbíró; Kálmán, honvéd-husár főhadnagy. — Megjegyzendő, hogy az unokáknak csak fele volt itt jelen az ünnepélyen; a hon maradottak száma az ittenit jóval felmulja.

Vendégek és rokonok: Thurn-Taxis Egon herceg bájos nejevel; báró Gudenusz Hugó és bájos neje; Csávossy Ignác, Csávossy Béla és szeretetreméltó neje; Dániel Lukács nejevel; özvegy Gyertyánffy Zsigáné; Gróf Smetov Rudolf; báró Gussich Napoleon, husár-kapitány és Lipót dzsidás-kapitány; Bartakovits Béla, husár-kapitány; Mayer Károly, husár-kapitány; Brezovay László, husár-főhadnagy; Balás Frigyes, Gesztessy János, Lászlóffy László, Nagy Pál és Bester János plébánosok; Gyertyánffy Béla és több uri vendégek, kiknek neveik, fájdalom, ez alkalommal nem jutnak eszünkbe.

Nem hagyhatom említés nélkül, hogy az ünnepély alatt mintegy 60 távirati és mintegy 70 darab magánlevél érkezett az ünnepeltékhez, melyek telve voltak a távolban lakóktól szerencse kívánatokkal.

Végre azzal zárjuk be sorainkat, hogy a Mindenható tartsa meg őket továbbra is friss, jó egészségben családjuknak, rokonaiknak és jó barátjaiknak öröme.

A magyar aranyjárdék és a takarékpénztárak.

Pár hét óta roppant alacsony a magyar aranyjárdék árfolyama. Tizenegy forinttal alacsonyabb mint kibocsátási árfolyama volt; s csak egy-két nap óta kezd e papir megint keresettebb lenni és jobb árfolyamra szertenni. Valóban nagy hiba, hogy azon papirunkat, mely Magyarország államhiteleit fejezi ki, annyira

leesni engedjük, hogy kamatozása mintegy 9%-nak felelt meg.

Nem kutatjuk, hogy minő körülmények okozták azt, hogy egy aranyban hat százalékos kamatozó magyar állampapír 81 papírforintra lemegett, de maga ez a tény, bármint lözdemánövevők járultak is közre, rossz világot vet első sorban az állami hitelre, másodsorban a magyar nemzetgazdaságra. Mert annyira tönkre téve állami hitelünk talán csak még sincsen, hogy évenként mintegy 4% biztosítási díjat kellessen fizetnünk a hitelezőknek; és annyira pénzéből kifosztva talán szintén nincs még Magyarország, hogy ne volna képes egy pár millió frtot 9%-os befektetésre fordítani. De maga a tény, hogy aranyjárdékunk 81 frtra lemegett, mégis olyan színben tünteti fel állami hitelünket a külföld előtt, mintha csak 9%-ra emelmele hazánk ma pénzt s mintha befektetést kereső tüke egyáltalán nem lenne az országban.

Annak, hogy állami hitelünk ennyire aláhanyatlott, magunk vagyunk az okai. Mert ha nagyobb lett volna is a kínálat külföldi tőzsdéken, mint amily összegre ott vevő jelentkezett, beföldön, nem lett volna szabad engedni így elértéketlenített aranyjárdékunkat. Es ezt meg lehetett volna akadályozni, ha takarékpénztáraink, melyek tetemes pénzkészlettel rendelkeznek, tömegesebb vásárlásokba bocsátkoztak volna.

Minden takarékpénztár, mely jelentékeny betétek fölött rendelkezik, foladatának tarthatná azt, hogy figyelmezt a magyar állampapírokat fordítsa, s mihelyt azok egy bizonyos színvonalon alóra szállnak, úgy, hogy sokkal nagyobb jövedelmet hajtanak, mint a minőt a pénzüzetet a betevőknek fizet, vásárlásokat tehetnének — ha nem saját, hát legalább a nagyobb betevők javára.

Minden civilizált államban szokásban van az, hogy a pénzüzetek eszközeik nagy részét állami kötvényekre fektetik, és ennek az a jó oldala, hogy az állam által fizetett kamat nagy részben az országban marad. Csak Magyarország képez e tekintetben kivételt; a mi állampapírjaink legnagyobb része a külföldön van s a 83 millió frtra menő államadossági évi kamat kiadásból talán alig öt millió marad benn az országban, a többi külföldre vándorol.

A pénzkészletekkel egysesek és pénzüzetek igen pazarul járnak el Magyarországon; hevertelik a pénzt. Ez rossz szokás: minden pénzt, amit huzamos ideig nem kell kiadni, kamatoztatni kellene és erre a legalkalmasabb módok egyike az aranyjárdékokba való befektetés. A pénz intézetei lehetnének a közvetítők vételnél és eladásnál. Ez esetben, akinek csak egy hónapig nélkülözhető összegűek vannak is, érdemesnek tartanák pénzt az intézetebe beadni, s ez akkor mindjárt vásárolna aranyjárdékokat a betevő számára, melyet megint eladna, illetőleg másnak a számlájára megvenne, ha az illető pénzt kívenni akarná.

Ezen művelet által legalább is 30 millió frtnak a kamatját meggazdálkodná Magyarország s ezen 18 millió frtra menő haszon a

közönség és pénzüzetek közt oszlanék meg. Az egésznek pedig meg volna az a haszna is, hogy államhitelek mind jobban megszilárdulna. (Hon.)

Rendőrségünkről.

Sokat fejtegetett kérdés, mely annyi szellemi vita után is csak azon állapotban van és marad, melyben évtizedek óta volt és van. — Egy jól rendezett államra nézve pedig ez a fontosabb kérdések közé tartozik; mert ugyan a közbiztonság veszélyeztetése mellett, régi szervezeti rendőrséggel, hogy emelkedhetne gyorsan egy állam!

A közbiztonság folytonos veszélyeztetése mellett alig hisszük, hogy a kereskedelem emelkedjék, fejlődjék, mert biz ehhez biztonság kivántatik. Hazánkban pedig ez veszélyeztetve van.

Hisz megyeink egy nagy részében a stárium van hirdelve; lapokban a legborzasztóbb gyilkosságokról olvasunk; utonállás, lopás, rablás napi renden van. — Ily állapot mellett bizony szomoruan kell rendőrségünk jelen szervezete gondolnunk; mert részben e hiányos szervezésnek tulajdoníthatók és tulajdonítandók mindezek.

Rendőrségünkre, ha valaha, ily alkalmakkor vagyunk kénytelenek gondolni, midőn a legborzasztóbb gyilkosságokról olvasunk, s még azt sem tudjuk csak gyanítani sem, hogy ki a tettes. Midőn egyes hatóságok czéges gazemberekről olyan körözvényt adnak ki, hogy: „haja vörös és két nadrága van“, mas semmit; ennek alapján aztán el lehet fogni mindenkit, csak a tettest nem.

Az ily állapotok arra utalnak bennünket, hogy palczát törjünk a hatóságok rendőrsége felett s csatlakozzunk azokhoz, kik az állami rendőrség szervezését óhajtkák, mert a hatósági túléltetése s nem felvele meg a czélnak, csak a közbiztonság hanyatlis s hirünk vesztit sokat a külföld előtt.

Nem lehet csoda különben, ha a rendőrség jelenlegi szervezete tekintjük sok helyt, hogy oly hátra vagyunk e téren. A közbiztonsági közegek igen alárendelt helyzetben vannak s oly csekély fizetésekkel, hogy valóban csak azok menekülnek oda, kik másut alkalmazást nem nyerhetnek. Az ily emberek azután, kényszerűségből szolgálván, nem is sokat lendítenek a közigy terén, hanem csak saját fentartásuk újabb módjairól gondoskodnak.

Mindenek felett tehát újra szervezendő a rendőrség, mert ezt országunk nagyon zilált közbiztonsága főleg kívánja. Rendezendő úgy, hogy az a mivel kor igényei szerint legyen szervezve.

Szakembereket kell ide is állítani, mert a mai korban mindenki megkivanja, hogy miveltéssel bíró férfiak által miveltessék; szükséges ide is, hogy általános miveltéssel bírók álljanak az életre, mert e nélkül hátra maradunk saját kárunkra. Mindenféle szakember kell, miert volna tehát nálunk a rendészet azon ág, melyre szakismeret nélkül is lehet lépni.

Siegfried. *)

Bécs, november derekán.

Asszonyom!

A bayreuthi mester, a zeneköltők ezen genialis előkelőjének egy művét néztem és hallgattam meg pár nappal ezelőtt, s engedje meg, hogy megkísértem leírni azon benyomásokat, melyeket az udvari operaházból ez alkalommal magammal vittem.

„Siegfried“, Wagner Richárd három felvonásos zenedrámája, mely magában véve ugyan egészet képez, de egyuttal a nibelungi trilogiahoz tartozik: tulajdonképen csak az ifjú Siegfriednek azon fogig való fejlődését tünteti elénk, a melyen mint hős költő me nyi alak van hivatala imponálni. Ezen óriás gyerek, aki csupán törpék, sárkányok, istenek és madarak között éli világát, az őserdei magányban nevelkedik Mime törpénél. Mime azon okból vette magához Siegfriedet, mert felteszi róla, hogy képes leend Fafner óriást, aki sárkány alakjában a Nibelung gyűrűt őrzí, megölni: s ezáltal őt a végzetes nibelungi kincs birtokába juttatni. Mime ezen czéltól féltve, hogy van egy fegyver, mely Siegfriedhez illelnek, s ez előállna, hogyha „Nothung“ isteni pallos két darabja össze kovacsoltatnék. De ez a törpe hatalman tul terjed.

Epen ott nyomorogva a tűzhely mellett egy új fegyveren kalapát Mime: midőn Siegfried egy megfogott medvét vezetve jön, s mulatsággal az öreg törpére uszítja, s azután a vadnak szabad futást enged. Próbálja most a pallost, melyet neki Mime nyujt, de széjjel török az is mint a többi. Ekkor Siegfried neki ront a törpének, hogy az ő születéséről és származásáról neki felvilágosítást adjon. Mikor ezt megkapja, és Nothung két darabja szeme elé kerül, megparancsolja Mímének, hogy a két darabot összekovacsolja, s a felelti örömeben, hogy isteni származásánál fogva a törpét atyának nem kell neveznie, az erdőbe elrohan. Ekkor Wotan isten, Míméhez közeledve, felfedezi előtte, hogy Nothung két darabja csak az által lesz összekovacsolható aki „féltelmet nem tapasztalt“. Siegfried visszatér, s minthogy a törpének zavart utmutatásait nem érti, saját maga kísérti meg Nothung tört darabjainak összekovacsolását, s ez sikerül is neki. Erejének első próbájául kettő vágja a pallossal a használt állót

tökéstől együtt. Ezután Mime elvezeti azon barlanghoz, amelyben Fafner mint sárkány tanyázik. Itt Alberich törpe, Mime testvére, őrt áll. Ő tudja, hogy Fafnernek előbb-utóbb meg kell halni, s várja ezen pillanatot, hogy a Nibelung gyűrűt ismét kézre kerítse.

Ekkor előáll Wotan, és övja Alberich törpét a fiatal hőstől és Mímétől. Siegfried megöli a sárkányt, s mikor véletlenül vértől pirosló ujjával a saját ajkához ér: legnagyobb bámulatára megéríti fölötté az agón éneklő madárnak nyelvét. A madár azt mondja neki, hogy vegye ki a sárkánybarlangból a gyűrűt és a bűvös sapkát, s óvakodjék Mímétől, aki megakarja mérgezni. Siegfried nem sokat töprenkedik, s ayon uti a törpét sans facon. Ezután az erdei madár énekel neki egy gyönyörű nőről, aki egy tüzelt körül lángolt hegytetőn alszik; s hogy csak az nyerheti meg, a ki féltelmet nem ismer. A madár elől repülve mutatja Siegfriednek az utat. A sziklán Wotan áll. Megidéri Erda istentől, hogy tőle, a mindentudótól, új hirt kapjon. Azonban az semmit sem jelenthet neki, ameddig az ő leánya Brünhild fent a sziklán bűvös álmát alussza. Erda ismét alászáll a földbe, és most előjön Siegfried. Az istennel folytatott hosszú dialog után, melyben abbeli szándékát, hogy a sziklatetőn alvó nőt felébreszteni kívánja, Wotannal közli: megtiltja neki Wotan isten, hogy tovább haladjon, és lándzsájával elállja neki az utat. Siegfried a lándzsát pallossával kettévágja, s azzal a régi szerződésnek és a régi világrand meg vannak semmisítve. Siegfried valahára fölér a sziklatetőre, felébreszti az alvó Brünhildet s elnyeri szívét, szerelmét.

Ez volna a zenedrámá szövegének dióhéjba szorított tartalma, utánmondva. Azonban eléggé kitunik abból is, hogy itt drámai cselekvényről szó sem lehet, mikor az ifjú hős egész környezete három felvonáson át, csak azért létezni látszik, hogy testi ereje próbáinak részint tárgya, részint szemléltője legyen. Az egész estén át ugyszólván csak Siegfried mozog, üt, vág, öl, kürtöl és szaladgál, mászik és énekel: a többi résztvevőknek csak igen csekély feladat jut. Az igaz, hogy ez így a nibelungi ősmondának híven megfelel, de ütközik azon kívánalmakba, melyekről a modern zenedrámá semmi körülmények között le nem mondhat. S ennek tulajdonim én azt, asszonyom, hogy nem kellett volna egy, a szünetektől eltekintve, öt órán át tartó elő-

dás ahoz, hogy Siegfriedről el lehessen mondani: Siegfried und kein Ende.

Drámai szempontból tehát Wagner ezen műve könnyen elítélhető volna magában véve, amint azuttal előadva lett, azonban tekintetbe veendő a bírálatnál minden esetre azon körülmény, hogy ezen darab egyuttal a trilogiának egy része, amelyre a legnagyobb súlyt szoktak fektetni, s így az egész zenedrámá sorozat általános szempontjából volna megítélendő.

Mint zenemű „Siegfried“ nem nélkülözi azon szépségeket, melyeket még Wagner határozott antagonistaíval valódi élvezettel meghallgathatunk. Úgy tetszik, mintha a mester nem egy kész librettohoz írta volna meg a zenét, hanem mintha egyszerre dolgozott volna librettón is meg a zenét, annyira összevág az eszmék kifejezése a zene jellegével. A „vezetők motívumok“ nagymestere milyen bájjal és könnyedséggel kezeli a — bár ritkán — felszínre kerülő dallamokat! S nagy kár nekünk az, hogy ő ezen dallamokkal, az összhang nagyobb szerű, a közönséges hallgató fellegását felülmúló feladatokat megoldásának szempontjából fukarkodik. Ő a súlypontot a zenekarba helyezi, az énekesek számára alig jut egyéb zenészeti szavalásnál. De azután annak a zenekarnak a működése és hatálya bámulatos.

Mikor a második felvonásban Siegfried mely őserdőben, egy óriási fa tövében fekszik, s elmerengve világos szemével a nap-sugártól ébredő erdei reggel szüzes gyönyört élvezi: akkor a zenekarban a madarak csiripelése, a szellőtől ringatott levelek susogása, s az a sajátzerű erdei zümögés hullámzó árnyalataival oly híven, oly mogradó zenészeti összhangban jut kifejezésre, hogy ezen „Waldesben“-nek nevezett jelenet hatását leírni lehetetlen. Ezen bűvös, kellemes, költői inspirációban fogamzott jelenettel culminált a darab úgy zenészeti mind diszleti hatálya.

Habár a színpadi gépezet és diszleti tökély a „Walkürok“ színe hozatalánál talán nehezebb feladatokat van hivatala megoldani: „Siegfriednél“ is két dolgot kell különösen kiemelni. A kincset őrző sárkány, — melynek, melleleg mondva, a mondához képest mesterünk éneklő szerepet is adott, — néhány méternyi hosszúságu farkával oly mozgékonytágot fejtett ki Siegfrieddel való harcában, hogy meg lett tapsolva. Ezen mozdulatok végrehajtására, mint hallom, hét ember ügyessége volt szükséges.

Azonban nagyszerű és borzadalmos volt azon pillanat, mikor Siegfried Wotan isten elzése után a sziklaközött Brünhild fekhelye felé veszi útját a magasba. Minden oldalról körülötte a sziklákól lángok csapdosnak, úgy hogy az egész színpad tűzben áll. Siegfried mindamellett nem retten vissza s megy tovább felfelé. Ekkor nyílt jelenetben, úgy szólván a közönség szemé láttára, indul meg a tájváltozás. Legelebb is leereszkedik a tűzbe egy csak fegyverzett szemmel észre vehető fátolszerű függöny. Utána s mögötte fokozatosan sűrűbb és sűrűbb fátolok zárják el a színpad hátterét, míg elől a lángok folytonosan emelkednek, miközben az új diszletek elhelyeztettek. Ekkor a legsűrűbbnél kezdve a fátolok sorban észrevétlenül emelkednek, a tűz fokozatosan enged, s mikor utolsó nyoma is eltunt, kitárul elénkbe „Brünhildenstein“ magas fensíkja, s a hegytetőn ott fekszik pánccsal, sisakban, vértelt letakarva: Brünhild, a bájos, álomra bűvölt Walkür!

S mikor végre Siegfried ide fölérkezik, s a háttérben előbukkan, előlép, észreveszi a fekvő alakot, leveszi róla a vértelt, a sisakot, óvatosan felvágja a pánccelt, és gyönyörű arcától, dus fekete hajától és hófehér dagadó keblétől elbájlolva reáborul s megcsókolja, ő, a vad fia, aki soha nő nem látott, — s mikor Brünhild ezen forró csókra felocsudik álmából, és szép szemének első sugara a délceleg Siegfriedre esik, ... ah, asszonyom, látni kell ezt, és azon nesztelen, néma bámulatot, melyre eme jelenet a közönséget ragadta!

De talán hosszúra is nyult már levelem. Befejezem.

Brünhild és Siegfriednek szerelmi kettősével végződik a darab. Öt órai élvezetben kimerül az ember. Jäger, Siegfried szemléltetője is kimerült, nem csoda, valami öt ezer ütemet kell ezen hőstenornak énekelni. Leginkább tetszett az ő vadászkiáltallama, s Kraus k. a. erdei madár éneke. Friedrich-Materna assz., a Brünhild, nagy hatást keltett játéka, éneke s alakjával; kiválóan oda illik az óriás Jäger mellé. Beck Alberichet kitűnő sikerrel énekelte. A többiek is kitettek magukért.

Ezen benyomások azok, asszonyom, melyeket „Siegfried“ premiére-je tett az udvari operaházban önnek

Névtelen Lovagjára.

*) Elkészett.

Szerk.

A jelenlegi zilált közbiztonság gyorsabb rendezését kívánja a rendőrségnek s valóban ideje volna már egyszer, ha a rendezést a magasabb körökben is megbeszélés tárgya lenne, mert a jelenlegi pandur-rendszerrel nem sokra megyünk, lelte ez már magát nagyon s a kor túlhaladta a rendszert; az újabb haladottabb kornak más igényei vannak, melyeknek eleget tenni a kormány kötelessége.

Ha tevékeny rendőrség szakértelemmel működne, akkor nem kellene annyi helyen statáriomot hirdetni, mint a mennyi helyen már jelenleg is kihirdetve van. Ez pedig egyik legszomorúbb jele közbiztonsági állapotunknak.

Vegyék ezért fontolóra e kérdést ott fenn s a mivel a kor igényeinek megfelelőleg vegyék a rendőrséget állami pártolás alá s rendezze s szervezze az állam maga; de ne a nepotismus alapján, mely veszélyes betegség nagyon elharapódzott a kormányzatban, hanem a szakértelem és szakismeret tekintetbe vételével; ha így történik: akkor a rendőrségre fizetett pénz nem hiába való költség, hanem jól befektetett tőke leend. — Ezt várjuk kormányunktól mindenek felett és mindenek előtt.

A hosszú estéken.

Beh szívesen üdvözöljük — a műkedvelői színelőadásokat!

Hire regisztrálódott a nyáron, jó egy szintársulat, — nem rég említett, alakul jótékony cél, nevezetesen boszniai sebesült harcosaink s családjaik tekintetében műkedvelői társulat is. Hisszük, valósul: „Mi halad, el nem marad.” — E jelenségek egyuttal kitűnő bizonyítványai n. é. közönségünk színművelési igényeinek, lehető betöltésüknek.

Ez annál természetesebb, midőn szemünk előtt a lelkesült német contingens teltre hívó példája, mely ez évben már egy társulat előadásában gyönyörködve, ma-holnap tán újból kész szerződött.

Valljon mi magyarok e részben hátrább maradhatunk?! A majna meléki német gazda (Torontál 47. sz.) hogy, kiemelte haladó városunkat — a megye vezérszerepében német, különösen gazdaság-kereskedelmi tendenciákat is megjelölve, melyek himarabb teljesedjenek be, adja a jószágos lsten! bizonyára meglehető színész-helyiségünkről s Nagy-Becskekerek kapcsolatosan kifolyó egyik ilyen jellemző tulajdonság, színész-pártolás, színmű-érdeklődés is megemlékezik, ha úgy rendezés szín-, vagy műkedvelői társulatunk vagyon.

Kisbék városokat is felkeres egy-egy szintársulat, de hát nekünk magyar szintársulathoz az idén még szerencsénk nem lehet.

Próbálták. De utóvégre is ez mit bizonyít? Próbálni tovább, míg egyszer csak másképpen is lehet. A magasabb érdekeknek a színpad általi ilyen előmozdítása is kétségkívül, hasonlíthatatlanul több, mintsem hogy a netáni áldozat — ha annak vehető — luxussá, kidobott mennyiségnek lenne nevezhető. A situáció, helyzetünk hozza magával: tenni, a hogy, lehet, minden eszközt actióba venni, s hogy mily horderejű ezek egyik elseje minden tekintetben, a nyelv, nemzetiség, erkölcs, izlési temploma, a nemzet-culturai egyik első rendű intézmény — a színész, mik azok az életet ábrázoló deszkák, felesleges historico-aestheticailag bővebben fejtegetünk.

A színészpártolás egyik criteriuma az illető publikum felvilágosodottsága, műveltségének s ha a multnak, a jelennek általánosan beszélve, a pártolás oly érdekeny oldala, amint a kifáradva, eleséggel, adjuk fel a positiót, hagyjuk a dolgot eddig folyásában? Nemde sőt ép azért, — mert a természet törvénye következetes, a mutatkozott tünetek örövendetese: a magyar színészet egyetemes pártolása oly sürgős nagy érdekének előmozdításáért, annál több erély kifejzendő; a kiltartó törekvésnek az idő meghozza sikerét s mondani szokás: „Róma sem épült fel egy nap alatt.”

Ha már így van, így lehet a magyar rendezés szintársulattal, most, midőn a vidéki stinészet is hovatöbb dicső hivatása magaslatára jutni dicséretesen igyekszik, — kétszeres örömmel üdvözöljük a más helyeken oly rendezésben előforduló műkedvelői színelőadásokat, ezeket, a hosszú esték, a téli saison élvezeteinek oly nélkülözhetlen kiegészítőjét!

A rendezés szintársulat, vagy ad hoc önálló, egészet képező része oly érzelt hiányában, majdnem azt mondanók, a színpad által is hatni mindazok hazafiai egyik kötelessége, kik erre kedvet, képességet bírnak; csak is elismerést, dicséretet aratnak, kik erre vállalkoznak; szerencsét kívánunk: Vajha az ige himarabb testé legyen!

Practikus korunk genialisan köli össze a szükséglet, hasznost, kellemest, sokszoros célokat mozdít elő együttesen. Ha valami, a műkedvelői színelőadások által is történik ez lehető hatvány, sikerrel. Mennyi megannyi buzdító garancia a megfelelő pártolásnak! Mily sikerült volt községi elemi iskoláink tanszerkiállítás javára rendezett gyermek-színelőadás is! Fölhoztatt, hogy gymnasialis ifjuságunk is fogna színelőadást tartani. — Nagy-Becskekerek műveltsége, hazafiuságának a pártolással színművelési reputációjának fényes érvényesülését adja.

Tehát: „Szerencse fel...!” Thália türes hajlaka várja áldozóit!

Mit csináljunk egyebek közt a hosszú estéken? Láto-gassuk a műkedvelői magyar színelőadásokat!

Egyébként, a jog egyenlő, nyílt lévén a tér: fel, érdekes versenyre más ajku műkedvelői színelőadások is! Mind egy úgy, az

édes haza ügyének szolgálata ez. „... A haza minden előtt!” így Vörösmarty s Petőfy: „Tied vagyok, tied hazám, e szív, e lélek, — kit szeretnek, ha tégedet nem szeretnének?”

Ezekben bátorkodtam „a hosszú estéken” a sajtó kötelezettségében a házi, nyilvános más elmények mellett is pár szót ejteni; az előadottak mint a hoszu esték szinte nemes elményeire tán jobban ráérhetünk: éljenek a házi, nyilvános felolvasások, virágozzék a n.-beeskereki magyar polgári olvasókör, éljenek a műkedvelői magyar színelőadások!

Mindenha igazolt: a hoszu, unalmasnak kereszlett estéknek gyorsabb múlása, a közműveltség előmozdítása, illetve állandósábtására a röviden indokoltakat nagy szolgálato-kat tesznek.

Béla.

Rendkívüli közgyűlés.

A nagyméltóságú m. kir. belügyminis-teriumnak f. évi november 28-án 46837. sz. kegyes rendelete folytán és Torontálmegye tekintetes bizottságától 1878. évi október 14-én és következő napjain tartott rendes öszi közgyűléséből 648. b. gy. sz. alatti határozattal nyert felhatalmazás alapján az engedélyezett új és már üresedésben levő vagy üresedésbe jövő tiszti állomásoknak törvényszerű választás utján betöltése, a közigazgatási bizottság kiegészítése és egyéb halaszthatlan köze-gyek elintézése céljából f. évi december 16-ik és következő napjaira rendkívüli közgyűlést tűzök ki, s a tekintetes alispáni hivatal annak szabályszerű meghirdetésére és a napirend szabótételére felhívom.

Az ezenel kitűzött rendkívüli közgyűlés folyó évi december 16-án délelőtt 10 órakor veendi kezdetű, mely napon a kijelölt bizottságnak a megye közönség általi választandó 3 tagja fog megválasztatni, nemkülönbön a közigazgatási bizottságnak kiléendő tagjai helyébe 5 tag fog kijelölés nélkül szavazatlappal titkosan 2 évre megválasztatni.

A közgyűlés második napján, vagyis f. é. december 17-én, délelőtt 10 órakor következő tiszti állomások fognak választás utján betölteni: A párdányi és alibunari szolgabírói állomások, a nagy-szent-miklósi és módosi járásorvosi, valamint a pancsovai állatorvosi állomások, esetleg ha a tekintetes megyei bizottság úgy határozna, az üresedésben levő és jelenleg két ideiglenesen alkalmazott egyén által ellátott alszámvevői állomás is.

Melyekről a tekintetes megyei alispáni hivatal további intézkedés végett értesitem. Kelt Nagy-Becskekerek, 1878. december 5-én.

Hertelendy József s. k., főispán.

HIRHARANG.

* **Jótkönyvű hangverseny.** Városunknak a szép zene iránt fogékony közönsége november 30-án zsűfólaság megtöltötte a színházat, előre is meg levén győződve, hogy ezen este nem mindennapi művelvet kínálkozik részére. Hogy várakozásában legkevesbbé sem csalódtak, bizonyítják a minden egyes darab végén főlhangzó élénk tetszésnyilvánulások. Kokitsné-Meszniek urhölgy dicsőségekben méltán osztoznak Kersch tanár, Kleszky és Mangold urak. A gymnasiumi dalárda törekvésének is kijutott a maga része a megérdemelt tapsokból. Schumann „Ich grolle nicht” című dalában Kokitsné urhölgy a mely szenvedélyt hűen adta vissza. Dalai közt, melyek minden tekintetben érzést és hangképzettséget árulnak el, legjobban tetszeit a közönségnek Esser duclet, melyet Mangold urral adott elő és melyet a közönség zajos tetszésnyilvánulása és többszöri kihívása után szíves volt ismételn. A hangverseny létrejöttének egyik főtenyezője, a minden szepet és jót készségesen fölkaroló zongora művész Kersch tanár úr mint mindig, úgy ezuttal is oly tőkélylyel játszott Róza Ferencz kitűnő zongoráján, hogy bizonyára a legfőlöcsigazottabb igényeket is kielégítette. Chopin Polonaise S-dur darabját oly folyékonyan és könnyedén adta elő, hogy a közönség háromszor is kihívta a művészt, ki ezen elismerést azzal viszonozta, hogy egy gyönyörű magyar rap-sodiával, mely ismét óriási tapsban részesült, egészítette ki ezen számot. — A harmoniumon előadott egyveleg Fausziból, szintegy Liszt-Auber: „A portici néma” című dalműve osztatlan tetszéssel fogadtatott. Kleszky úr szabatos játéka, szintegy Mangold úr érczes hangja és érzésteljes éneke nem kis mértékben járult hozzá az est sikeréhez. A haza reményei: gymnasiumi ifjuságnak mintegy 60 tagu dalárdája megmutatta, hogy haladt énekekben, mely haladásnak az isteni tisztelet alatt is többször tanúságot adta. Biztos értesülésünk szerint ez a gymnasiumi tanár urak közül Obelcz, Herr, Hummer és Kersch urak érdeme, kik vállvetve és fáradszatlannal oda törekzenek, hogy az egyes hangok képzése mellett összhangzatos, biztos énekre szoktas-sák tanítványaik. A tanuló által előadott dalok annyira tetszettek közönségünknek, hogy kettőt ismételnök kellett. Mindezek után csak köszönetünket kell nyilvánítanunk a t. közön-ség nevében a tapintatos rendezőknek, e mellett azon óhajunkat fejezzük ki, vajha mi-előbb ismét nyílnék alkalma a közönségnek jótkönyvságát oly módon gyakorolhatni, hogy abból ő maga is közvetlenül élvezetet merít-hessen.

Alulirt kellemes kötelességének tartja a nyilvánosság utján is öszinte, forró köszönetet nyilvánítani Kokitsné-Meszniek uróknak, továbbá Kleszky János és Mangold Lipót uraknak, kik

a főgymnasium javára rendezett hangversenyben közreműködni szíveskedtek. Fogadják továbbá alulirt köszönetét Tichy Róbert és Róza Ferencz urak, kik zongorákat készségesen átengedték. A nemes célt fölülfe-tésekkel mozdították elő következő urak: Sinkay János 5, Várady Mihály 3, Hertelendy József 2, Hadfy Dóme 2 frt, Kulifay Lajos 1 frt 50 kr., Steinizer Géza 1, Balás Maria urhölgy 5, Szávics Dóme 1, Szentkláray Jenő 2, Pap Simon 1, Eisenstädter J. L. 4, Gretes József 2 frt. Mattanovich Károly 1 frt 80 kr., Gieszwein István 9 frt 20 kr., Jarmatzky Sándor 1 frt 50 kr., Feigl Zsigmond 50, N. N. 50 kr., Magyar József 5, Kleszky János 5, Nedics János 1, Kuss Gyula 2 frt, Kekez Pál 2 frt 50 kr., Rósa Ignác 50 kr., Mencer Lipót 1 frt, Pánics Lyubomir 20, N. N. 10, Nagy J. 50, Grünbaum Arnold 50 kr., összesen 61 frt 30 kr. Mindezen nagylelkű adományozóknak, szintegy az összes közreműködőknek ismétellen halás köszönetét nyilvánítja a rendezőség nevében: Nagy-Becskekerek, 1878. évi december 2-án. Arányi Béla, főgymn. igazgató.

Nyilvános számadás. A mult hó 30-án tartott jótkönyvű hangverseny alkalmával jegyekért befolyt összesen 238 frt 40 kr., továbbá fölülfizetésekből 61 frt 30 kr., összesen 299 frt 70 kr. Kiadások: Nyomdai költség 6 frt, zongora és harmonium szállítási 12 frt, a terem tisztogatása és rendezése 9 frt 50 kr., petroleum világítás 8 frt, gyertya világítás 2 frt 40 kr., jegyszédőknek és szolgáknak 3 frt 10 kr., zongorák hangolása 3 frt, helyeg kiadás 2 frt 10 kr., összesen 46 frt 10 kr. Az összes bevetelből kivonván az összes kiadásokat marad tisztán 253 frt 60 kr. Ezen összegből a gymnasiumi templom javára 165 frt 74 kr. esik, a könyvtárnak 87 frt 86 kr. jut. A gymnasiumi templom számadásait legközelebb fogja közölni Nagy-Becskekerek, 1878. évi decz. 2-án Arányi Béla, főgymn. igazgató.

* **Jótkönyvű hangverseny.** A főgymnasiumi templom és könyvtárának javára a tanári kar által rendezett hangverseny tökéletesen sikerült, s a színház minden zugában a szorongásig megtelt. Mi azt hisszük, hogy a tisztelt közönség tömeges megjelenése által akarta jelezni, hogy tökéletesen meg van elégedve a főgymnasiumi élén álló derék igazgatóval s az ehhez méltó tanári karral, s ezért tartja érdemesnek a pártolást. — A hangversenyzők teljes sikert és tetszést arattak. — Kokitsné-Meszniek Matild uró, Mangold és Kleszky urak a kapott tetszés nyilatkozatokból láthattak, hogy a közönség többség tekintetében a műkedvelői körökben Kersch tanár ez alkalommal is sok-kolt bravourral és technikájával ragadta el a közönséget.

* **Adakozás.** A november 30-án tartott hangverseny alkalmából Krsztics János főjegyző úr 2 fot volt szíves utólagosan elküldeni, mely összeget a gym. könyvtár gyarapítására fordítja alulirt, ki egyuttal a nemes adományozónak halás köszönetét nyilvánítja. Arányi Béla, főgymn. igazgató.

* **Nemes adomány.** Schenk H. könyv-árus úr a főgymnasiumi könyvtár részére a legújabb kiadású „Magyar Lexicon” eddig megjelent füzeteket szíves adományozni, és a többi füzeteket is ajándékkal küldi a gymnasiumnak. Ezen nem csekély áldozattal járó nagybecsű adományt fogadja a nemesen érző férfi a tanuló ifjuság nevében alulirt öszinte köszönetét. N.-Becskekerek, 1878. decz. 4-én. Arányi Béla, főgymn. igazgató.

* **Gyönyörű állapotok.** Nagy-Kikindán, azt mondhatni a város kellő közepén, Ivanov Alexa nevezetű földművelő többség által meggyilkoltatott és 25 frjtól megfosztatott. A lármát az utca lakói korcsma dulakodásnak gondolták s azzal — éppen nem is törődtek. A hulla reggelig ott feküdt a sárban. Eddig-él 7 legényt és 2 leányt fogtak el.

* **Jótkönyvű négylet.** Perjámoson jótkönyvű négylet alakult, melynek létrehozásánál leg több érdeme van Nikolics Bogdán uróknak. Az egylet már több ízben segítette a szegényeket, de különösen a Boszniaiban levő katonák it maradt szegény családjait.

* **Áradás.** A folytonos esőzés, nemcsak roz utainkat tette járhatatlanná, de a folyókat is annyira megduzzasztotta, hogy azok medréiket elhagyva, valóságos tavasz vízáradást idéztek elő. — A Tisza oly nagy, hogy 6 méter és 58 cm. áll. — A réti földek a folytonos esőzéstől és a Tisza árjától ismét víz alatt állanak. — Gyönyörű kilátások a jövőre!

* **Közlekedés.** A mai időben Kikinda és Becskerek között a teherközlekedés egészen megszűnt. Könnyű fuvarért — 30 frtot követelnek. — Normális időben 6 frt. a szabott ár.

* **Új zenemű.** Tábrszky és Parsch jónévé zenekereskedésében legújabbán megjelent: „Sinnbilder”, keringő ifj. Farbach Fülöp-től. Ára 60 kr.

* **Új korszak.** Nem csak a politika vad virágos kertjében, de a társadalomban sem tenyésztek oly gazdagon a gyönyörűséges pletyka-mákvirágok, mint mostanság. Ha az ember hazamossa benne jár, okvetlen hányási ingert kap bódító illatuktól. Boldog, a ki nem kénytelen benne máskalni. Fájdalom, én nem tartozom a boldogok közé, így nem nem is kerültem ki a bolond gombok — és gyönyörűsége mákvirágokkal való találkozást. E találkozást közeli tárczámban ecsetelni fogjuk.

* **Kántorválasztás.** Török-Becsés mult vasárnap, vagyis december 1-én, ejtetett meg, a közönség nagy érdeklődése mellett, az első róm. kath. kántorválasztás. — Megválasztatott

Körösy József székelyhídi kántortanító, Bihar megyének bizottsági tagja, Körösy magyar írónak testvére, ki a praeparandát jeles előmenetellel végezte és tíz pályázótárs között egyházi és értelmi tekintetben legjobban volt kvalifikálva.

* **Ismét petárdát** dobtak el deczember 1-én, esti 7 óra tájban az országgyűlési szabadelvű kör udvarán, közel a kör lépcsőházának ajtaja előtt, hol az roppant durranással robbant szét. Ez is zsinéggel átkötözött czukorpapírból készült, s a falról, mely mellett felrobbant, a vakolatot jó darabon levette.

* **Egy férj, ki nejét keresteti.** Z. Zsigmond, jelenleg nevezes orvos Bécsben, 1833-ban tanulmányát elvégezvén, Nyitra megyében fekvő Privigyére ment s ott letelepedett. Itt megismerkedett egy csinos nővel, ki annyira megnyerte Z. hajlamait, hogy ez ugyanazon évben nőül is vette. Alig néhány napi házasság után a fiatal asszony összepakolta férje otthon nem létekor az összes holmit és elszökött egy kőmívessel. — Multak azóta napok, hónapok sőt évtizedek, de a megszalott férj mítsen hallott nejeéről, körülkülönbön annál kevésbé óhajtott hallani, mert megszökése után értesült nejeinek erőlköztelen előéletéről. Egy év előtt megismerkedett az azóta 74 éves kort elért orvos egy fiatal özvegyvel és azt most nőül akarna venni, de akadályt képez az, hogy nem tudja, hogy holvan és él-e a szintén már magoskoru — 73 éves — neje, és e czélból a legkészi hivatalokat elarasztja kérdéseivel s igér annak, a ki felesége halotti levelét neki megküldi, értékes emlék tárgyat. Eddig azonban az asszony sem az élők, sem a halottak közt nem találkozt.

* **Kellemes uti-társak.** X. báró Parisból Nizzába utazik a gyorsvonaton szolgálójával. Szolgálója egy másik kocsi-ban foglalt helyet. Ugyanazon vonattal utazik Z. marquis s hasonlóan szolgálja egy másik coupleba ül. — Lyonban a vasút megáll, a két utazó összefon, s elbeszéli elményeiket. — „En egy kedves fiatal emberrel utazom” mondá a báró, „ki a jobb társaságokhoz tartozik. Külseje s modora után ítélve, bizonyosan valami diploma lesz.” — „Az én uti-társam is igen művelt fiatal ember” felelé a marquis, „tökéletesen jártas a művészetben és a tudományban, s hozzá mily pompás szivarokat szí.” — A vonat tovább megy. Képzeltetni lehet a két utazó meglepetését, mikor Nizzában megtudták, hogy egymás inasával utaztak.

* **Féltreértés.** H. községbe kiküldött adóvégrehajtó kíséreléssel egy napszám embernél, ki szamarával ép akkor érkezett haza, megjelent s azt mondá neki: „Öregem, adóhátelékát azonnal fizesse le, különben szamarát elveszem.” Jó öregünk minden habozás nélkül egész indignációval azt felelé neki: „Tejs uram! ha ez kedves állatomat elveszi, úgy akkor vöm lesz.” Nem is kell említenünk, hogy e hivatalbuzgó végrehajtó foglalás eszközlése nélkül mily szerénységgel távozott nevezett hátralékostól.

* **A levelhordó pályafutása.** Egy lipcei újságíró kiszámította, hogy a levelhordó hivatalos minőségében mennyi utat fut meg. A legtöbb csak 25 évig „fut”, s ezen idő alatt, ha csak 200 napon át fut is évenként szolgálót, legalább hatszáz mértföldet fut évenként. Ha negyven évig szolgál, már elmondhatja, hogy 24,000 mértföldet tett meg s így legalább ötször körülfutott az equatoron át. De nemcsak egyenes uton halad. Rendes körülmények közt nagyobb városban csak egyszer menve is fel első, második, harmadik s negyedik emeletre, naponta 1600 lépcsőt jár s így évenként 320 ezret, 40 évben 4 millió métert. S miután a Chimborasso is csak 6500 méter magas, a levelhordó azt 40 év alatt legalább 600-szor mászhatta volna meg. — Mindez természetesen csak a minimum. A legtöbb ezen szegény emberek közül egész életét „futás”-sal tölti. Utját a gyorsvonat legalább 7 hónap alatt, fiakker 4 év alatt s a postagalamb is (pihenést nem számítva) 4 hó alatt tenné meg. Ha a levelhordó negyven évi vándorlását összetenné, akkorára bizonynyal már a holdba is eljuthatna.

IRODALOM.

A „Vasárnapi Ujság” deczember 1-ös száma következő tartalommal jelent meg:

Országgyűlési képek: A közös miniszterek (gróf Andrássy Gyula külügyminiszter, báró Hoffmann Lipót közös pénzügyminiszter és gróf Bylandt-Rheith Arthur közös hadügyminiszter arcképeivel). — „Orsz. dolgok: Egy szerencsés kereskedő” közli Csurgó. — „Breska” (képpel, Eisenhut F. eredeti rajza után). — „Pesavur, Aghánisztánban” (képpel). — „Kelet-ázsiai képek a párisi kiállitáson” (képpel). — „Tizenöt éves kapitány” Verne Gyula regénye (képpel). — „A Halladay-féle szélmotor” (képpel). — „A Hazi tűzhely”. Kép az emberiség öskorából. — „Adalékok a Rablóvilág című cikksorozathoz.” Hőke Lajostól. — Irodalom és művészet; közintézetek, egyletek, stb. rendes heti rovatok.

A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politikai Ujdonságok”-kal együtt 3 frt.

Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadó hivatalában (Budapest, egyetemutca 4-dik sz.) megrendelhető a „Képes Néplap” és „Politikai Híradó” legolcsóbb hetilap a magyar nép számára, melynek előfizetési ára félre csak 1 frt. A „Háború-Kronika” negyedévre a „Képes Néplap”-pal 1 frt, a „Vasárnapi Ujság”-gal 2 frt. 50 kr., a „Politikai Ujdonságok”-kal 2 frt.

Közigazgatási bizottság.

Torontálmezei közigazgatási bizottsága 1878. évi december 2-án tartott rendes ülésének tárgysorozata.

I. Adóügyek:

- Petrovits György párdányi lakos adóhátralékának 5 év alatti törlesztés engedélyezése iránti kérelme. — A helybeli kir. adófelügyelőnek intézkedés végett kiadatik.
- Matyugin Isza frányvai lakos földadó leírása iránti kérelme. — Az adófelügyelőnek kiadatik.
- Mocsosnyó András foenyi lakos 1876. és 1878. évi általános jövedelmi pótadó leírás ügye. — Kiadatik a helybeli kir. adófelügyelőnek annak hiteles kiderítésére, valjón a törvényrendelet 8 napi határidőre való felhívás megtörtént-e?
- 6 szécsánfalvi lakos 1877. évi fegyveradó leírás iránti kérelmek. — Az ügynek megvizsgálása végett a helyb. kir. adófelügyelőnek kiadatik.
- Stankovits Axent nagy-beckerecki lakos I. oszt. kereseti adó leírása iránti felelőzése. — 3 frtra leszállított határozatik.
- Kovács Lajos szerb-ittébeli uradalmi ellenőr és bér-lőnek a községi nagykörösma épületre 1877. évben kivetett házberadó elleni felelőzése. — A házber-adó alól felmentetik, a házostályi adóval megro-vadni határozatik.
- Rudolfsgnad községnek a vallás és közoktatási miniszterium által engedélyezett 3000 frt kölcsön-ből évben fizetendő 1000 frtnak visszafizetésére 1 évi időhaladék engedélyezése ügyében vélemény adatik. — Véleményezés végett a helybeli kir. adó-felügyelőnek kiadatik.
- Leményi János tomaszóvázi földbirtokosnak 1878. évi fenyőzési adó elleni felelőzése. — A fenyőzés-adó leiratni határozatik.
- Stevanor Mladen deszki bíró megbírságotlataása elleni felszólamlása. — Pótvizsgálatra a török-kanizsai szolgabírónak kiadatik.
- Klein Albert nagy-beckerecki lakos behajthatlan adóhátralékának leírása érdemében kérelme. — Leiratni határozatik.
- Idivornok község bírása és jegyzőnek megbírságot-lataásuk elleni felelőzések. — A bírság alól ne-vezettek felmentetnek.
- Csambál Ida nagy-szent-miklósi lakosnő 1877. évi fenyőzési adó elleni kérelme. — Folyamodónó alaptalan kérelmével elutasítatik.
- Deutsch Julia nagy-beckerecki lakosnő 1877. és 1878. évi általános jövedelmi pótadó kivetés elleni II. fokú felelőzése. — Kiadatik a helyb. kir. adófelügyelőnek annak constataására, valjón a törvényrendelet 8 nap határidőre való felhívás megtörtént-e?
- Brummel Ignác nagy-beckerecki lakos behajthatlan I. oszt. kereseti adó tartozásának leírása tárgyában. — Leiratni rendeltetik.
- Tallán Béla török-kanizsai szolgabírónak a köz-igazgatási bizottság 3194. sz. határozata elleni fe-lelőzése. — Felvilágosító jelentéssel, illetőleg nyilatkozatával végett az összes iratok a török-kanizsai szolgabírónak kiadatik.
- Basch Margit nagy-beckerecki lakosnő 1878. évi általános jövedelmi pótadó elleni felszólamlása. — Kiadatik a helyb. kir. adófelügyelőnek annak megvizsgálására, valjón a törvényrendelet 8 napi határidőre való felhívás megtörtént-e?
- Pataki Alexandra és Emma nagy-beckerecki lakos-nők 1878. évi általános jövedelmi pótadó iránti kérelmek. — Kiadatik a helyb. kir. adófelügyelő-ségnek annak constataására, valjón a törvényren-delet 8 napi határidőre való felhívás megtörtént-e?
- Bioschinger Alajos offszentezai lakos 1878. évi fenyőzési adó elleni felszólamlása. — Folyamodó alaptalan kérelmével elutasítatik határozatik.
- Gardgruber Mihály nagy-kikindai vasárus és föld-birtokos 1877. évi fenyőzési adó elleni felszólam-lása. — A fenyőzési adó leiratni rendeltetik.
- Dimitrievits Demeter szakulai lakos 1877. évi fenyőzési adó elleni felszólamlása. — A fenyőzési adó töröltetni rendeltetik.
- Kulifay Lajos nagy-beckerecki polgárnagy I. oszt. kereseti és fenyőzési adó elleni kérelme. — A fenyőzési adó leiratni határozatik.

- Karácsonyi Ferenc és László beodrai lakosok 1875. évi fenyőzési adó kivétel elleni felszólamlása. — A kérelemhez képest az adó leiratni határozatik.
- Bánlak község előjáróinak megbírságotlataásuk elleni felszólamlása. — Bánlak község előjáróira szabott 40 frtnyi pénzbírság elengedtetni határozatik.
- Lázár Szilárd nagy-kikindai ügyvéd 1877. évi fenyőzési adó elleni kérelme. — 11 frt fenyőzési adó leiratni rendeltetik.
- Tanazevits Mihály nagy-beckerecki földbirtokos 1875. évi fenyőzési adó elleni kérelme. — 30 frt fenyőzési adó leiratni határozatik.
- Joanovits István nagy-kikindai földbirtokos 1875. évi fenyőzési adó elleni kérelme. — 20 frt fenyő-zési adó töröltetni rendeltetik.
- Mandarin Andrea tiszta-szent-miklósi földész 1875. évi fenyőzési adó elleni kérelme. — 18 frt fenyőzési adó leiratni határozatik.
- Jocsis Milos nagy-kikindai lakos, megyei főjegyző 1878. évi fenyőzési adó elleni kérelme. — Folya-modó alaptalan kérelmével elutasítatik rendeltetik.
- Özv. Pozojevich Katalin horvát-kiráii földbirto-kosnő 1877. évre kivetett fenyőzési adó elleni kérelme. — 10 frt fenyőzési adó leiratni rendeltetik.
- Scheinberger Ignác beodrai lakos 1877. évre ki-vetett fenyőzési adó elleni kérelme. — 15 frt. fenyő-zési adónak leírása elrendeltetik.
- Heckler Antal zombolyai uradalmi felügyelő 1877. évre kivetett fenyőzési adó elleni kérelme. — 8 frt. fenyőzési adó leiratni határozatik.
- Scheinberger Károly frányvai lakos 1877. évre ki-vetett fenyőzési adó elleni kérelme. — 10 frt fenyő-zési adó leiratni határozatik.
- Molnár János félegyházi, horvát-bócai földbirtokos 1877. évre kivetett fenyőzési adó elleni kérelme. — 14 frt fenyőzési adó leiratni rendeltetik.
- Weyer Christian csatádi lakos 1877. évi I. oszt. kereseti adó elleni felszólamlása. — 5 frtból 3 frtra leszállított rendeltetik.
- Fellner J. módosi vendéglőnek kérvénye 1878. évi fenyőzési adó leírása tárgyában. — Hivatalos uton annak constataása végett, valjón felszólamló egy vagy két játék szobával bir-e, az összes közlemé-nyek a kir. adófelügyelőnek kiadni határozatnak.
- Brassy József csatádi plébános 1878. évi fenyőzési adó leírása tárgyában kérvénye. — Megvizsgálás és intézkedés végett a helyb. kir. adófelügyelőnek kiadatik.
- Özv. Gulitzky Julianna ó-bessenyői vendéglőné 1877. évi fenyőzési adó leírása tárgyában kérvénye. — Az összes tárgyi iratok a kir. adófelügyelőnek annak kipuhatolása végett, hogy fizetési meghagyás mikor lett felszólamlónak kézbesítve, kiadatik határozatik.
- Kíry Jakab nagy-szent-miklósi (szerb-) lakos 1876/7. évi házberadó leírása iránti kérelme. — A fél ter-hére 1877. évben előírt 22 frt 40 kr. adóból 16 frt 80 kr. leiratni rendeltetik.
- A királyi adófelügyelőnek november havi jelentése. Tudomásul.

II. Közoktatás-ügyek:

- Schipper Jakab kis-jécsai községi tanító véglegesí-tése. — Fennnevezett tanító állomában véglege-sítettik.
- A novoszellői községi tanítói állomással összekötött fizetésről szóló tanítói díjlevél helybenhagyása. —
- A topolyai községi tanítói díjlevél helybenhagyása. —
- A kis-jécsai községi iskolai első oszt. tanítói díj-levél helybenhagyása. —
- A csözteleki községi iskolai II. oszt. tanítói díj-levél helybenhagyása. — A bemutatott díjlevél helybenhagyatik, egy példánya a községi iskola-széknek, egy példánya pedig a kir. tanfelügyelő-ségnek kiadatik rendeltetik.
- A perlaszi iskolai tanítók fizetéséről szóló három rendbeli tanítói díjlevél helybenhagyása. — A be-mutatott három rendbeli tanítói díjlevél helyben-hagyatik egy-egy példánya a községi iskolaszéknek, egy-egy példánya pedig a kir. tanfelügyelőségnek kiadatik rendeltetik.
- A homolizei községi iskola f. évi június hó 6-tól

- augusztus hó végeig terjedő iskolai számadásának felülvizsgálása. —
- A kleki községi iskola 1873., 1874. és 1875. évi iskolai számadása tárgyában. —
- A gyűlési községi iskola 1877/8. tanévi felülviz-gálódó számadása tárgyában. —
- A zichyfalvi községi iskola 1877/8. tanévi felülviz-gálódó számadása tárgyában. —
- A györgyházi községi iskola 1877/8. tanévi felülviz-gálódó számadása tárgyában. — Felülvizsgálat végett a megyei számvéveségnek kiadatik.
- A kir. tanfelügyelőnek havi jelentése. — Tudomásul. (Vége következik.)

TÖRVÉNYTEREM.

A nagy-beckerecki e. f. kir. törvényszéknél folyó évi decemberbő 7-ik napján tartandó nyilvános ülésben következő perek fognak előadani:

- Előadó: SZALAY IMRE, kir. tszéki bíró.
447. sz. 1878. — Miatov Jano felperesnek Boocsárszki Józsa és társa alperesek ellen egy negyed urb. telek tetleges birtoka és 100 frt elvont haszonvétel iránti pere.
  1418. sz. 1878. — Zsebelyan Joska mint kk. Zsebelyán Joska t. és t. gyámja és felperesnek Száva, férj. Brinda Perszida ellen ház- és egy negyed telek föld tulajdona iránti pere.
  6966. sz. 1878. — Nedelko Riva, szül. Petkuts fel-peresnek Petkuts György alperes ellen 600 frt tőke és jár. iránti pere.
  7574. sz. 1878. — Kikits Isza felperesnek Kikits Pera és társa alperesek ellen egy száraz-malom elvont haszonvétel és jár. iránti pere.

- Előadó: MIHAJLOVITS SÁNDOR, kir. tszéki bíró.
5424. sz. 1878. — Kikits Iszának Kikits Pera elleni birtok iránt.
  5788. sz. 1878. — Pakai Szilágyi Rosalia és társa özv. Csányi Anna és társa elleni birtok iránt.
  6064. sz. 1878. — Milenov Glisanak özv. Milenov Mela ellen 470 frt és jár. iránt.
  6074. sz. Batanszky Obradnak Protits Andria elleni örökösödési per.
  6581. sz. Grun Ársznenek Grun Jozsim és Thima ellen tulajdon iránt.

Közgazdaság.

A torontálmezei takaré- és hitelbank 1878. novem. havi forgalom-kimutatása.

I. Takarékpénztári betételek.

Allása 1878. évi október végével	ft. 388150.27
Betételek november hóban	ft. 10284.75
Összesen	ft. 398435.02
Visszafizetések november hóban	ft. 32714.77
Allása november végével	ft. 365720.25

II. Folyó számlai üzlet.

Tevőleges egyenleg október végével	ft. 7134.83
Kiadott november hóban	ft. 401.86
Összesen	ft. 7536.69
Bevételezett november hóban	ft. 3048.47
Tevőleges egyenleg november végével	ft. 4488.22

III. Betéti levelek.

Allása október végével	ft. 1500.—
Betételek november hóban	ft. 4000.—
Allása november végével	ft. 5500.—

IV. Leszámlálási üzlet.

a) Bankváltók.

A tárca állása október végével	ft. 419327.67
Leszámláltott november hóban	ft. 80088.71
Összesen	ft. 499416.38
Visszafizettetett november hóban	ft. 87536.27
A tárca állása november végével	ft. 411880.11

b) Hitelegyleti váltók.

A tárca állása október végével	ft. 22701.—
Leszámláltott november hóban	ft. 1360.—
Összesen	ft. 24061.—
Visszafizettetett november hóban	ft. 1495.—
Allása november végével	ft. 22566.—

V. Előlegezek.

a) Értékpapírokra.

Allása október végével	ft. 13158.50
Kiadott előlegek november hóban	ft. 498.—
Összesen	ft. 13656.50
Visszafizettetett előlegek november hóban	ft. 376.—
Allása november végével	ft. 13280.50

b) Zálogokra.

Allása október végével	ft. 14949.25
Kiadott kölcsönök november hóban	ft. 438.—
Összesen	ft. 15387.25
Visszafizettetett kölcsönök nov. hóban	ft. 1805.25
Allása november végével	ft. 13582.—

c) Ingatlanokra.

Allása október végével	ft. 31257.00
Kiadott kölcsönök november hóban	ft. 15.85
Összesen	ft. 31272.85
Visszafizettetett kölcsönök nov. hóban	ft. 254.78
Allása november végével	ft. 31018.07

VI. Pénz-forgalom.

Készpénzgyenleg október végével	ft. 12525.06
Bevételek november hóban	ft. 127424.61
Összesen	ft. 139949.67
Kiadások november hóban	ft. 131519.10
Allása november végével	ft. 8430.57

A szürke és a fehér lovak tisztítása. gyakran sok nehézségekkel jár, s nem egy kisebb tenyésztő és lótartó gazda ezért táplál ellenszenvet a legjobb szürke ló iránt is. E nehézségeken egy igen egyszerű szerrel segíthetünk, mely még a ganéjlettől tel-jesen megszűnt és elhanyagolt piszkos ló szőrére is csakhamar ismét fényes szürkévé változtatja. Finom lisztet tört faszenet kell e célra vízzel péppé dagasz-tanunk s ezzel a sárga helyeket bekenve, megszáradni hagyjuk. Ha azután a lovat szalmacutakkal jól ledör-zöljük s megkeféljük, csakhamar ismét az artatlanság tiszta színében fog tündökölni a megvetett szürke.

Lotto-huzások.

Budapest nov. 30-án: 29, 16, 27, 33, 20.
Legközelebbi huzás december 14-én.

Brünn november 27-én: 69, 86, 85, 44, 71.
Legközelebbi huzás december 11-én.

Heti naptár.

December 5-től december 11-ig 1878.

Hő- és heti- nap	Kath. és prot. naptár	G r o g naptár	ujj
49. A midőn Szt. János a tömlőczben vala. Máté 11.			
5 Csütörtök	Sebő	23 Amphiloeh	☾
6 Péntek	Miklós	24 Katalin	☾
7 Szombat	Ambrus	25 Clemens	☾
8 Vasárnap	F 2. bőjt vas.	26 A 25. Alyp	☾
9 Hétfő	Leokadia	27 Jakab	☾
10 Kedd	Juditha	28 István	☾
11 Szerda	Damasus	29 Paramon	☾

H I R D E T É S E K.

122. sz. kgy. 1878. Hirdetmény.

(195—1.1)

A tekint. városi képviselő testületnek f. é. november 16-án 111. sz. a. kelt határozata értelmében a vár. képviselők és a póttagok megválasztása f. é. november 27-én mind a kilencz választó kerületben megejtetvén, ez alkalommal a lent elősorolt vár. képviselők és póttagok választottak meg, és pedig:

- Az I-ső választó kerületben.**
Rendes tagokul: 1. ifj. Damjan Jakab, 2. Matavovszky András, 3. idb. Stagelschmidt József, 4. Steyer Péter és 5. Schmidt Fülöp.
Póttagokul pedig: 1. Weiterschan Jakab, 2. Krumenaker József és 3. ifj. Steyer Mihály.
- A II-ik választó kerületben.**
Rendes tagokul: 1. Perger Nándor, 2. Elmer József, 3. Eljás Miklós, 4. Annau István, 5. Gerner Ferencz, 6. Wegling Szilárd.
Póttagokul pedig: 1. Rósa Béla, 2. Molnár József és 3. Schwan János.
- A III-ik választó kerületben.**
Rendes tagokul: 1. Franz J. L., 2. Mihalovits Miksa, 3. Menczer Lipót, 4. Rósa Ignác, 5. Steiner Mihály, 6. Perjatl Antal, 7. Mangold H. L., 8. Deutsch Mihály.
Póttagokul pedig: 1. Schnitzler Lipót, 2. Kellner Ferencz, 3. Eberhardt János, 4. Baaden János.
- A IV-ik választó kerületben.**
Rendes tagokul: 1. Popov Jova, 2. Szilvásy János, 3. Polonyi Pál, 4. Szabó Kálmán, 5. Raczkov Teja, 6. Czvetkov Jozca.
Póttagokul pedig: 1. Strusz Felix, 2. Krunits Vasza, 3. Jankahidacz György.
- Az V-ik választó kerületben.**
Rendes tagokul: 1. Jeszenszky Nándor, 2. Machalek János, 3. Tabacski Pera, 4. Dimitrievits Fülöp, 5. Szilvásy János, 6. Nityetin Vlada.
Póttagokul pedig: 1. Roman György, 2. Baranyi Imre és 3. Radicev Pája.
- A VI-ik választó kerületben.**
Az 1875-ik évben megválasztott, de az igazoló vá-lasztmány által annak idején nem igazolt képviselők helyébe városi képviselő 3 évi időtartamra.
Rendes tagokul: 1. Bogojevits Pája, 2. Turinszki Gyoka, 3. Radakov Gyoka, 4. Szekulits Gyoka és 5. Mirkov Todor.

Az 1878. évben kiléptek helyébe, 6 évi időtartamra.
Rendes tagokul: 1. Gardinovacski Acza, 2. Mo-sorinszki Arsza, 3. Vinczan Mladen és 4. Joanovits Nika.
Póttagokul pedig: 1. Milenov Koszta és 2. Ku-rucki Acza.

A VII-ik választó kerületben.
Rendes tagokul: 1. Panajotovits Gyoka, 2. Niki-forovits Misa, 3. idb. Dimitrievits Koszta és 4. Radits Vasza.
Póttagokul pedig: 1. Miladinov Jesta, 2. Nikolits Pája.

A VIII-ik választó kerületben.
Az 1875-ik évben megválasztott, de az igazoló vá-lasztmány által annak idején nem igazolt képviselők helyébe, városi képviselőül 3 évi időtartamra.
Rendes tagokul: 1. Nedits János, 2. Dujakovits János, 3. Devits Gyorgye, 4. Zachariás József, 5. Stassik Ferencz, 6. Pataky Sándor.

Az 1878-ik évben kiléptek helyébe 6 évi időtartamra.
Rendes tagokul: 1. Vukov D. János, 2. Trifunác Sándor, 3. Kokits János, 4. Danilovits György, 5. Radits Pája és 6. Radits Vasza.
Póttagokul pedig: 1. Matheits Tosa, 2. Moscho-rinszki Masa, 3. Hendlein Miklós.

A IX-ik választó kerületben.
Rendes tagokul: 1. Schulcz András, 2. Baaden Károly, 3. Napholcz Ágoston és 4. Stassik Ferencz.
Póttagokul pedig: 1. Schlesinger Mór és 2. Wie-rik János.

Mely választások eredménye a tekintetes városi kép-viselő testület f. évi november 30-án 122. sz. alatt kelt határozata értelmében, az 1871. évi XVII. törvényczikk 51. §-nak intézkedéséhez képest, ezennel közzétételik.
Kelt Nagy-Beckereken, 1878. évi november 30-án.
Kulifay Lajos, polgármester.

97. sz. Árverési hirdetmény.

(190—3.2)

Nagy-Beckerek városát illető országos és heti vásári, nemkülönbön kövezeti vámszedési jog három egymásután következő évre és pedig 1879. évi január hó 1-től számitandó kezdettel bérbeadandó lévén; ezen célból f. é. **december hó 15-én** délutáni 3 órakor a városi kis teremben nyilvános árverés fog tartatni.

Mindazok, kik ezen jogokat bérbe venni szándékoznak, felhivatnak, miszerint az árverés megtartásának napján és helyén, a 14500 frtnyi kiküldési ár 10%-ának megfelelő hánapénzzel ellátva megjelenjenek, — hol szóbeli ajánla-taikat megtehetik, az árverés kezdetéig pedig írásbeli aján-latokat is nyújthatnak be. — Megjegyeztetik ez alkalommal, hogy ezen jog haszonélvezetének jövedelme az utolsó három évben évenként 18801 frtot tett ki.
Az árverési feltételek az árverés megtartásának nap-jáig a városi számvévi hivatalnál a hivatalos órák ideje alatt mindennap megtekinthetők.
Kelt Nagy-Beckereken, 1878. évi november hó 22-én.
Kulifay Lajos, polgármester.

8159. sz. 1878. Pályázati hirdetmény.

(193—3.1)

A Sztárcsova községjegyzői állomás tisedésbe jö-vén, ennek az 1871. évi XVIII. t. czikk VI. fejezetének 83. §-a értelmében leendő betöltésére a határidő folyó évi **december 23-ik** napjának reggeli 8 órájára Sztárcsova községhezatal ezennel kitűztetik.
Felhivatnak a pályázni szándékozók, kik a hivatko-zott t. cz. 74. §-ban előírt jegyzői szigorlatot Torontál-mege szakbizottsága előtt letették s a magyar nyelvbeni jártasságukat igazolják, hogy kellőleg felszerelt folya-módvanyaikat a választást megelőző napig alólírott szolgáló-bíróshoz benyújtsák.
Ezen állomással egybekötött fizetés készpénzben 400 ft., szabad lakás illetőleg lakpénz, magány ügyekbeli munkálatokért képviselő testületileg megállapított díjak.
Páncsován, 1878. évi november 25-én.
Radosavljevics, szolgabíró.

Tisztelettel alólírott ezennel közhírré teszi, miszerint ügyvédi irodáját

itt helyt a Gruber András'féle házban, szemben a „Pest városához“ címzett szállóval, f. é. **december hó 1-én** megnyitandja.
Kelt Nagy-Beckereken, 1878. évi november hó 30-án.
Grandjean József, köz- és váltó-ügyvéd.
(194—1.1)